

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 28 ноември 2011 година****за сключване от името на Европейския съюз на Паричното споразумение между Европейския съюз и Княжество Монако**

(2012/C 23/07)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Решение на Съвета от 25 февруари 2011 г. относно условията за предоговаряне на Паричното споразумение между правителството на Френската република, действащо от името на Европейската общност, и правителството на Негова светлост принца на Монако ⁽¹⁾, и по-специално член 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) Паричното споразумение между правителството на Френската република, действащо от името на Европейската общност, и правителството на Негова светлост принца на Монако ⁽²⁾ (наричано по-нататък „Споразумението“) беше сключено на 26 декември 2001 г.
- (2) В заключението си от 10 февруари 2009 г. Съветът покани Комисията да направи преглед на функционирането на съществуващите парични споразумения и да разгледа възможността за увеличаване на таваните на емитиране на монети.
- (3) В съобщението си за функционирането на паричните споразумения с Княжество Монако (наричано по-нататък „Монако“), Сан Марино и Ватикана Комисията заключи, че Споразумението в сегашната му форма следва да бъде изменено с цел да се осигури по-подходящ подход в отношенията между Съюза и държавите, подписали парично споразумение.
- (4) След Решение на Съвета от 25 февруари 2011 г., и по-специално член 4 от него, Споразумението с Монако беше успешно предоговорено от Франция и Комисията, действащи от името на Съюза. Европейската централна банка (ЕЦБ) присъстваше на всички преговори и даде своето съгласие по въпросите от сферата на своята компетентност.

(5) Комисията представи проекта на предоговореното Споразумение на Комитета по икономически и финансови въпроси (КИФВ) за мнение.

(6) Както ЕЦБ, така и КИФВ не смятат, че споразумението следва да се представя на Съвета,

РЕШИ:

Член 1

С настоящото решение се одобрява споразумението между Европейския съюз и Княжество Монако.

Текстът на Споразумението е изложен в приложение I.

Член 2

С настоящото решение заместник-председателят по икономическите и паричните въпроси и евроото се упълномощава да подпише Споразумението, обвързващо Европейския съюз.

Член 3Споразумението влиза в сила на 1 декември 2011 г. То следва да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.**Член 4**

Решението влиза в сила на 28 ноември 2011 г.

Съставено в Брюксел на 28 ноември 2011 година.

За Комисията

Olli REHN

Заместник-председател

⁽¹⁾ ОВ L 81, 29.3.2011 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 142, 31.5.2002 г., стр. 59.

ПРИЛОЖЕНИЕ

**ПАРИЧНО СПОРАЗУМЕНИЕ
между Европейския съюз и Княжество Монако**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, представляван от Френската република и Европейската комисия,

и

КНЯЖЕСТВО МОНАКО,

като имат предвид, че:

- (1) По силата на Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета от 3 май 1998 г. еврото замени на 1 януари 1999 г. паричните единици на всички държави-членки, участващи в третия етап на Икономическия и паричен съюз, в т.ч. и Франция.
- (2) Франция и Княжество Монако бяха обвързани преди създаването на еврото посредством двустранни споразумения относно паричния и банковия сектор, и по-специално посредством френско-монакската конвенция за валутен контрол от 14 април 1945 г. и конвенцията, уреждаща отношенията на добросъседство, от 18 май 1963 г.
- (3) По силата на Решение на Съвета от 31 декември 1998 г. ⁽¹⁾ Княжество Монако има право да използва еврото като официална парична единица от 1 януари 1999 г.
- (4) Европейският съюз, представляван от Френската република заедно с Комисията и Европейската централна банка (ЕЦБ), сключи на 24 декември 2001 г. парично споразумение с Княжество Монако. Конвенцията, уреждаща отношенията на добросъседство между Френската република и Княжество Монако, впоследствие бе съответно актуализирана.
- (5) По силата на настоящото парично споразумение Княжество Монако има право да продължи да използва еврото като официална парична единица и да присъжда на евробанкните и евромонетите статут на законно платежно средство. Разпоредбите на Европейския съюз, посочени в приложението към настоящото споразумение, се прилагат на цялата му територия при условията, предвидени в настоящото споразумение.
- (6) Княжество Монако следва да гарантира прилагането на общностните разпоредби за евромонети и евробанкноти в рамките на територията си; посочените монети и банкноти следва да бъдат съответно защитени срещу фалшифициране; Княжество Монако следва да предприеме всички мерки, необходими за предотвратяване на фалшифицирането, и да сътрудничи на Комисията, ЕЦБ, Франция и Европейската полицейска служба (Европол) в тази област.
- (7) Настоящото парично споразумение не ограничава правата на кредитните и другите финансови институции на територията на Княжество Монако в областта на свободата на учредяване и предоставяне на услуги в Европейския съюз. То не ограничава правата на кредитните и другите финансови институции на територията на Европейския съюз в областта на свободата на учредяване и предоставяне на услуги в Княжество Монако.
- (8) Настоящото споразумение не задължава по никакъв начин ЕЦБ и националните централни банки да включат финансовите инструменти на Княжество Монако в списъка (списъците) на ценни книжа, отговарящи на условията за операциите на паричната политика на Европейската система на централните банки.
- (9) Без да се засягат задълженията по член 11, шести параграф, дейността на дружествата за управление, предоставящи услуги по управление от името на други лица или по предаване на поръчки, се регулира изключително от правото на Монако. Същите дружества не следва да имат достъп до системите за разплащания и сетълмент на ценните книжа.
- (10) С цел поддръжане на историческите връзки, съществуващи между Франция и Княжество Монако, и на принципите, установени в паричното споразумение от 24 декември 2001 г., Европейският съюз и Княжество Монако поемат задължението да си сътрудничат добросъвестно за осигуряване на ефективно изпълнение на настоящото споразумение в неговата цялост.

⁽¹⁾ ОВ L 30, 4.2.1999 г., стр. 31.

- (11) Създава се съвместен комитет от представители на Княжество Монако, Френската република, Европейската комисия и ЕЦБ, който има за цел да обсъжда прилагането на настоящото споразумение, да определя годишния таван за емитиране на монети съгласно условията, определени в член 3, да обсъжда целесъобразността на минималното съотношение монети за пускане в обращение към номиналната стойност и да оценява взетите от Княжество Монако мерки за транспониране на съответното законодателство на Европейския съюз.
- (12) Съдът на Европейския съюз следва да бъде компетентния орган за уреждане на споровете, които могат да възникнат от неизпълнение на задължение или непризнаване на разпоредба, предвидена по настоящото споразумение, и за които се установи, че страните не са постигнали предварително съгласие,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Княжество Монако има право да използва еврото като своя официална парична единица в съответствие с изменените регламенти (ЕО) № 1103/97 и (ЕО) № 974/98. Княжество Монако присъжда на евробанкнотите и евромонетите статут на законно платежно средство.

Член 2

Княжество Монако не емитира банкноти и монети, освен ако условията за това емитиране не са били договорени посредством споразумение с Европейския съюз. Условията за емитиране на евромонети от 1 януари 2011 г. са изложени в членовете по-долу.

Член 3

1. Годишният таван за емитиране на евромонети от Княжество Монако, изразен като стойност, включва:

фиксирана част, чийто първоначален размер за 2011 г. е определен на 2 340 000 EUR.

променлива част, съответстваща като стойност на средния обем на емитиране на монети на глава от населението във Френската република през година $n-1$, умножена по броя на жителите на Княжество Монако.

Съвместният комитет може ежегодно да преразглежда фиксиранията част, за да бъдат отчетени както инфлацията — въз основа на хармонизирания индекс на потребителските цени във Франция през година $n-1$, така и евентуални значими тенденции, оказващи влияние върху пазара на колекционерски евромонети.

2. Княжество Монако може също така да емитира специална възпоменателна монета и/или колекционерски монети за отбелязване на важни събития за княжеството. В случай че вследствие на горепосочената специална емисия общият обем на емисиите превиши установения в параграф 1 таван, стойността на същата емисия се отчита като използване на частта, останала под тавана през предходната година, и/или се приспада от тавана за следващата година.

Член 4

1. Емитираните от Княжество Монако евромонети са идентични на монетите, емитирани от приелите еврото държави-членки на Европейския съюз, по отношение на номиналната стойност, статута на законно платежно средство, техническите характеристики, художествените характеристики на общата страна и на националната страна.

2. Княжество Монако уведомява предварително Комисията относно проектите на националната страна на своите евромонети, а Комисията от своя страна проверява тяхното съответствие с правилата на Европейския съюз.

Член 5

Съгласно член 18 от конвенцията, уреждаща отношенията на добросъседство между Франция и Княжество Монако, от 18 май 1963 г. Франция предоставя на Княжество Монако монетния двор на Париж за сечене на монетите му.

Член 6

1. Обемът на емисията евромонети на Княжество Монако се прибавя към обема на емисията монети на Франция с цел получаване на одобрение от Европейската централна банка за общия обем на емисията на Франция в съответствие с член 128, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Не по-късно от 1 септември всяка година Княжество Монако уведомява Френската република относно обема и номиналната стойност на евромонетите, които предвижда да емитира в рамките на следващата година. Княжеството уведомява Комисията и за планираните условия за емисията на същите монети.

3. Княжество Монако съобщава посочените в параграф 2 данни за 2011 г. при подписване на настоящото споразумение.

4. Без да се засяга емисията на колекционерски монети, Княжество Монако пуска в обращение по номинална стойност най-малко 80 % от ежегодното емитираните евромонети. На всеки пет години Съвместният комитет разглежда целесъобразността на минималната част от монетите, която ще бъде пусната в обращение по номинална стойност, и може да вземе решение да я измени.

Член 7

1. Княжество Монако може да емитира колекционерски евромонети. Те се включват в годишния таван, посочен в член 3. Емисията на колекционерски евромонети на Княжество Монако следва да бъде в съответствие с насоките на Европейския съюз за колекционерски евромонети, по-специално изискващи техническите и художествените характеристики, като и номиналната стойност на посочените евромонети да позволяват разграничаването им от монетите, предназначени за пускане в обращение.

2. Колекционерските монети, емитирани от Княжество Монако, не са законно платежно средство в Европейския съюз.

Член 8

Княжество Монако взема всички необходими мерки за предотвратяване на фалшифицирането и сътрудничи на Комисията, ЕЦБ, Франция и Европейската полицейска служба (Европол) в дадената област.

Член 9

Княжество Монако поема задължението да:

- а) прилага изброените в приложение А правни актове и правила на Европейския съюз, които се включват в обхвата на член 11, параграф 2 и които се прилагат пряко от Франция, или приетите от Франция разпоредби за въвеждане на споменатите правни актове и правила съгласно член 11, параграфи 2 и 3;
- б) приеме мерки, равнозначни на изброените в приложение Б правни актове и правила на Европейския съюз, които се прилагат пряко или се въвеждат от държавите-членки, съгласно член 11, параграфи 4, 5, и 6 в следните области:
 - банково и финансово право, както и предотвратяване на изпирането на пари в областите и съгласно условията по член 11,
 - предотвратяване на измама и фалшифициране на монети и други разплащателни средства, различни от монети, медали и отличителни знаци;
- в) прилага пряко на територията си правните актове и правила на Европейския съюз по отношение на евробанкнотите и евромонетите, както и приетите въз основа на член 133 от Договора за функционирането на Европейския съюз мерки за използване на еврото като единствена парична единица, освен ако настоящото споразумение изрично не предвижда друго. Комисията предоставя на компетентни органи на Монако списъка на съответните актове и правила посредством Съвместния комитет.

Член 10

1. Кредитните институции и, ако е приложимо, другите финансови институции, на които е разрешено да упражняват дейността си на територията на Княжество Монако, при спазване на условията на член 11, могат да участват в между-банковите системи за сепълмент и разплащания и системите за сепълмент на ценни книжа на Европейския съюз при същите ред и условия, определени за кредитните институции и, ако е приложимо, другите финансови институции на територията на Франция, и с уговорката, че съответстват на условията за достъп до посочените системи.
2. Кредитните институции и, ако е приложимо, другите финансови институции на територията на Княжество Монако спазват, съгласно член 11, същите ред и условия за изпълнение на разпоредбите на ЕЦБ в областта на инструментите и процедурите на паричната политика, приети от Banque de France за кредитните институции и, ако е приложимо, другите финансови институции на територията на Франция.

Член 11

1. Правните актове, приети от Съвета в изпълнение на член 129, четвърти параграф от Договора за функционирането на Европейския съюз, заедно с член 5, параграф 4 или член 19, параграф 1 или член 34, параграф 3 от Уставите на Европейската система на централните банки и Европейската централна банка (наричани по-нататък „Уставите“), правните актове, приети от ЕЦБ в изпълнение на горепосочените правни актове на Съвета или на членове 5, 16, 18, 19, 20, 22 и член 34, параграф 3 от Уставите, както и правните актове, приети от Banque de France за изпълнение на правните актове на ЕЦБ, се прилагат на територията на Княжество Монако. Същото важи за евентуалните изменения на посочените актове.

2. Княжество Монако прилага разпоредбите, приети от Франция, за въвеждане на актовете на Съюза по отношение на дейността и контрола на кредитните институции и предотвратяването на системни рискове в системите за плащане и системите за сепълмент на ценните книжа, изброени в приложение А. С тази цел Княжество Монако прилага, на първо място, разпоредбите на френския Code monétaire et financier относно дейността и контрола на кредитните институции, както и нормативните актове, приети за тяхното изпълнение, съгласно френско-монакската конвенция за валутен контрол от 14 април 1945 г. и последващите тълкувателни писма, разменени между правителството на Френската република и правителството на Негова светлост принца на Монако от 18 май 1963 г., 10 май 2001 г., 8 ноември 2005 г. и 20 октомври 2010 г. относно банковото законодателство и, на второ място, разпоредбите на френския Code monétaire et financier за предотвратяването на системни рискове в системите за плащане и системите за сепълмент на ценни книжа.

3. Комисията ще нанася изменения в посочения в приложение А списък след всяко изменение на съответните текстове и след всеки новоприет от Европейския съюз текст, като се взема предвид датата на влизане в сила на и на въвеждане на текстовете. Правните актове и правилата, изброени в приложение А, се прилагат от Княжество Монако от момента на въвеждането им във френското законодателство съгласно разпоредбите в параграф 2. При всяко изменение изготвеният списък ще се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВЕС).

4. Княжество Монако приема мерки, равнозначни на приетите от държавите-членки, за прилагане на актовете на Съюза, необходими за изпълнение на настоящото споразумение и изброени в приложение Б. Съвместният комитет, предвиден по член 13, разглежда равнозначността на мерките, приети от Монако, с тези, приети от държавите-членки, за прилагане на посочените актове на Съюза съгласно определена от него процедура.

5. Без да се засяга процедурата, предвидена по параграф 9 от настоящия член, списъкът в приложение Б ще се изменя по решение на Съвместния комитет. С тази цел Комисията уведомява Княжество Монако за разработване на ново законодателство в област, включена в настоящото споразумение, ако смята, че то следва да се добави към списъка, посочен в приложение Б. Институциите и органите на Европейския

съюз предоставят на Княжество Монако копие от документите, изготвени на различните етапи от законодателния процес. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз (ОВЕС)* измененото приложение Б.

Съвместният комитет също така взема решение за подходящите и разумни срокове за прилагането на новите правни актове и правила, добавени в приложение Б, от Княжество Монако.

6. Княжество Монако предприема мерки с равнозначно действие на директивите на Европейския съюз, изброени в приложение Б, за борба с изпирането на пари съгласно препоръките на Групата за международно финансово действие срещу изпирането на пари (GAFI). Съвместният комитет взема решение за включването на законодателството на Европейския съюз по отношение на борбата срещу изпирането на пари към приложение Б за всеки отделен случай. Отделите за финансово разузнаване на Княжество Монако и на държавите-членки на Европейския съюз активно сътрудничат помежду си в борбата срещу изпирането на пари.

7. Кредитните институции и, ако е приложимо, другите финансови институции и другите агенти, декларирани, че извършват дейност на територията на Княжество Монако, подлежат на санкции и дисциплинарни процедури в случай на неспазване на правните актове, предвидени в горните параграфи. Княжество Монако следи за изпълнението на санкциите, наложени от компетентните органи, съгласно разпоредбите на настоящия член.

8. Посочените в първи параграф на настоящия член правни актове, публикувани в *ОВЕС*, влизат в сила в Княжество Монако на същия ден, на който и в Европейския съюз, а тези, публикувани в *Официалния вестник на Френската република (ОВФР)* — на същия ден, на който и във Франция. Посочените в първи параграф на настоящия член правни актове от общ характер, непубликувани в *ОВЕС* или *ОВФР*, влизат в сила в момента на уведомяване на компетентни органи на Монако. Посочените в първи параграф на настоящия член актове от индивидуален характер се прилагат от момента на уведомяване на получателите им.

9. Преди предоставяне на разрешение на инвестиционни дружества, желаещи да се установят на територията на Княжество Монако, за да предлагат инвестиционни услуги, различни от дейностите по управление от името на други лица или по предаване на поръчки, и без да се засягат задълженията, посочени в параграф 6 от настоящия член, Княжество Монако се задължава да вземе мерки с равнозначно действие на действащите правни актове на Съюза, регулиращи споменатите услуги. Чрез дерогация от процедурата, предвидена в параграф 5 от настоящия член, Комисията ще включи тези актове в приложение Б.

Член 12

1. Съдът на Европейския съюз е съдебният орган, притежаващ изключителната компетентност за разрешаването на спорове между страните, които могат да възникнат в резултат на неизпълнение на задължение или нарушаване на разпоредба от настоящото споразумение, и които не могат да бъдат решени в

рамките на Съвместния комитет. Страните се задължават да положат всички усилия за разрешаване на споровете по взаимно съгласие в рамките на Съвместния комитет.

2. Ако не се постигне споразумение по взаимно съгласие, Европейският съюз, действащ по препоръка на Комисията след становище на Франция и на ЕЦБ в областта на компетенциите ѝ, или Княжество Монако може да сезират Съда, ако при предварителното проучване на Съвместния комитет е установено, че някоя от страните не е изпълнила задължение или не е спазила посочена в настоящото споразумение разпоредба. Решението на Съда е задължително за страните, като те вземат необходимите мерки, за да се съобразят с него в рамките на определения в решението на Съда срок.

3. Ако Европейският съюз или Княжество Монако не вземе необходимите мерки, за да се съобрази с решението в рамките на определения срок, другата страна може незабавно да прекрати споразумението.

4. Всички въпроси, отнасящи се до валидността на решенията на институциите и органите на Европейския съюз, взети при прилагане на настоящото споразумение, са от изключителната компетенция на Съда на Европейския съюз. В тази връзка всяко физическо или юридическо лице с местожителство на територията на Княжество Монако може да използва начините за обжалване, достъпни на физическите и юридическите лица на територията на Франция, на отнасящи се до тях юридически актове без значение от формата или естеството им.

Член 13

1. Съвместният комитет е съставен от представители на Княжество Монако и Европейския съюз. Съвместният комитет извършва обмен на гледни точки и данни и приема решенията по членове 3, 6 и 11. Той разглежда мерките, взети от Княжество Монако, и полага усилия за разрешаване на евентуални спорове, възникнали вследствие на прилагането на настоящото споразумение. Той приема свой процедурен правилник.

2. Делегацията на Европейския съюз включва Европейската комисия, Европейската централна банка и Френската република, която я оглавява. Делегацията на Европейския съюз приема своите правила и процедури с консенсус.

3. Делегацията на Монако включва представители, определени от държавния министър, и се оглавява от съветника по въпросите на финансите и икономиката към правителството или негов представител.

4. Съвместният комитет заседава най-малко веднъж годишно, както и когато някой от членовете му смята за необходимо с цел комитетът да може да изпълнява определените му с настоящото споразумение функции, най-вече при законодателни промени на европейско, френско и монакско равнище. Председателството се

сменя ежегодно между председателя на делегацията на Европейския съюз и председателя на делегацията на Монако. Съвместният комитет взема своите решения с единодушие.

5. Секретариатът на Съвместния комитет се състои от две лица, като едното е назначено от председателя на делегацията на Монако, а другото — от председателя на делегацията на Европейския съюз. Секретариатът също взема участие в заседанията на Съвместния комитет.

Член 14

Всяка страна може да прекрати настоящото споразумение с едногодишно предизвестие.

Член 15

Настоящото споразумение е изготвено на френски език и следва да бъде преведено на всички останали езици на Европейския съюз. Единствено текстът на френски език е автентичен.

Член 16

Настоящото споразумение влиза в сила на 1 декември 2011 г.

Член 17

Паричното споразумение от 24 декември 2001 г. се отменя от датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Позоваванията на споразумението от 24 декември 2001 г. се считат за позовавания към настоящото споразумение.

Съставено в Брюксел на 29 ноември 2011 година в три оригинала на френски език.

За Европейския съюз

Olli REHN
Заместник-председател

François BAROIN
*Министър на икономиката,
финансите и промишлеността
на Френската република*

За Княжество Монако
Michel ROGER
Държавен министър

ПРИЛОЖЕНИЕ А

Законодателство в областта на банковото дело и финансите

Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 година относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции за разпоредби, приложими към кредитните институции, ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1.

изменена с:

Директива 2001/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година за изменение на директиви 78/660/ЕИО, 83/349/ЕИО и 86/635/ЕИО относно правилата за оценка на годишните счетоводни и консолидираните отчети на някои видове дружества, както и на банките и на някои други финансови институции, ОВ L 283, 27.10.2001 г., стр. 28.

Директива 2003/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2003 година за изменение на директиви 78/660/ЕИО, 83/349/ЕИО, 86/635/ЕИО и 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните и консолидираните счетоводни отчети на някои видове дружества, банки и други финансови институции и застрахователни предприятия, ОВ L 178, 17.7.2003 г., стр. 16.

Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества, Директива 83/349/ЕИО на Съвета относно консолидираните счетоводни отчети, Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия, ОВ L 224, 16.8.2006 г., стр. 1.

Директива 89/117/ЕИО на Съвета от 13 февруари 1989 година относно задълженията на клоновете на кредитни институции и на финансови институции, установени в държава-членка, чиито главни управления се намират извън тази държава-членка, относно публикуването на годишни счетоводни документи, ОВ L 44, 16.2.1989 г., стр. 40.

Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 14 юни 2006 година относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (преработена): за разпоредби, приложими към кредитните институции, ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

изменена с:

Директива 2008/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година за изменение на Директива 2006/49/ЕО относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции по отношение на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, ОВ L 76, 19.3.2008 г., стр. 54.

Директива 2009/27/ЕО на Комисията от 7 април 2009 година за изменение на някои приложения към Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на техническите разпоредби относно управлението на риска, ОВ L 94, 8.4.2009 г., стр. 97.

Директива 2009/111/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за изменение на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО по отношение на банки — филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи, ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 97.

Директива 2010/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на капиталовите изисквания за търговските портфейли и за пресекуритизация и на надзорния преглед на политиките за възнагражденията, ОВ L 329, 14.12.2010 г., стр. 3.

Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 120.

Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно схемите за гарантиране на депозити, ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5.

изменена с:

Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2005 година за изменение на директиви 73/239/ЕИО, 85/611/ЕИО, 91/675/ЕИО, 92/49/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и директиви 94/19/ЕО, 98/78/ЕО, 2000/12/ЕО, 2001/34/ЕО, 2002/83/ЕО и 2002/87/ЕО с цел въвеждане на нова организационна структура на комитетите за финансови услуги, ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9.

Директива 2009/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 година за изменение на Директива 94/19/ЕО относно схемите за гарантиране на депозитите по отношение на гарантирания размер и срок за изплащане, ОВ L 68, 13.3.2009 г., стр. 3.

Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 година относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

изменена с:

Директива 2009/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година за изменение на Директива 98/26/ЕО относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа и на Директива 2002/47/ЕО относно финансовите обезпечения по отношение на свързаните системи и вземанията по кредити, ОВ L 146, 10.6.2009 г., стр. 37.

Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 120.

Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработена): с изключение на дялове III и IV, ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

изменена с:

Директива 2007/18/ЕО на Комисията от 27 март 2007 година за изменение на Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изключването или включването на определени институции от/в нейното приложно поле и относно третирането на експозициите към международни банки за развитие, ОВ L 87, 28.3.2007 г., стр. 9.

Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за изменение на Директива 92/49/ЕО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор, ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1.

Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО, ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1, относно разпоредбите на дялове I и II от Директива 2007/64/ЕО.

Директива 2008/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година за изменение на Директива 2006/48/ЕО относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции по отношение на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, ОВ L 81, 20.3.2008 г., стр. 38.

Директива 2009/83/ЕО на Комисията от 7 април 2009 година за изменение на някои приложения към Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на техническите разпоредби относно управлението на риска, ОВ L 196, 28.7.2009 г., стр. 14.

Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО, ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7, с изключение на дял III от Директива 2009/110/ЕО.

Директива 2009/111/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за изменение на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО по отношение на банки — филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи, ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 97.

Директива 2010/16/ЕС на Комисията от 9 март 2010 година за изменение на Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изключването на определена институция от нейния обхват на прилагане, ОВ L 60, 10.3.2010 г., стр. 15.

Директива 2010/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на капиталовите изисквания за търговските портфейли и за пресекуритизация и на надзорния преглед на политиките за възнагражденията, ОВ L 329, 14.12.2010 г., стр. 3.

Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 120.

Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 година относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции, ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15.

Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 година относно финансовите обезпечения, ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43.

изменена с:

Директива 2009/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година за изменение на Директива 98/26/ЕО относно окончателността на сѐтълмента в платежните системи и в системите за сѐтълмент на ценни книжа и на Директива 2002/47/ЕО относно финансовите обезпечения по отношение на свързаните системи и вземанията по кредити, ОВ L 146, 10.6.2009 г., стр. 37.

Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат и за изменение на директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО, 93/6/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета и директиви 98/78/ЕО и 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

изменена с:

Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2005 година за изменение на директиви 73/239/ЕИО, 85/611/ЕИО, 91/675/ЕИО, 92/49/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и директиви 94/19/ЕО, 98/78/ЕО, 2000/12/ЕО, 2001/34/ЕО, 2002/83/ЕО и 2002/87/ЕО с цел въвеждане на нова организационна структура на комитетите за финансови услуги, ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9.

Директива 2008/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година за изменение на Директива 2002/87/ЕО относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат по отношение на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, ОВ L 81, 20.3.2008 г., стр. 40.

Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 120.

Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета: за разпоредбите, приложими към кредитните институции и с изключение на членове 15, 31, 32 и 33 и дял III, ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

Поправка на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета, ОВ L 45, 16.2.2005 г., стр. 18.

изменена с:

Директива 2006/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година за изменение на Директива 2004/39/ЕО относно пазарите на финансовите инструменти по отношение на някои срокове, ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 60.

Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор, ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1.

Директива 2008/10/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2004 година за изменение на Директива 2006/39/ЕО относно пазарите на финансови инструменти по отношение на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, ОВ L 76, 19.3.2008 г., стр. 33.

Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 120.

и допълнена с:

Регламент (ЕО) № 1287/2006 на Комисията от 10 август 2006 година за прилагане на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на задълженията за водене на регистри за инвестиционните посредници, отчитането на сделките, прозрачността на пазара, допускането на финансови инструменти за търгуване, както и за определените понятия за целите на посочената директива, ОВ L 241, 2.9.2006 г., стр. 1.

Директива 2006/73/ЕО на Комисията от 10 август 2006 година за прилагане на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива, ОВ L 241, 2.9.2006 г., стр. 26.

Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО, ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7, с изключение на дял III от Директива 2009/110/ЕО.

Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО: относно разпоредбите на дялове I и II от Директива 2007/64/ЕО, ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

Поправка на Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 5.12.2007 г.), ОВ L 187, 18.7.2009 г., стр. 5.

изменена с:

Директива 2009/111/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за изменение на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО по отношение на банки — филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи, ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 97.

Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията, ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Предотвратяване на изпирането на пари

Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм, ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

изменена с:

Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО, ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1, относно разпоредбите на дялове I и II от Директива 2007/64/ЕО.

Директива 2008/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година за изменение на Директива 2002/60/ЕО за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм по отношение на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, ОВ L 76, 19.3.2008 г., стр. 46.

Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО, ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7, с изключение на дял III от Директива 2009/110/ЕО.

Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 120.

допълнена с:

Директива 2006/70/ЕО на Комисията от 1 август 2006 година относно установяването на мерки за прилагане на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на определението „видни политически личности“ и техническите критерии за процедурите по опростена проверка на клиентите и за изключения поради финансова дейност на случайна или много ограничена база, ОВ L 214, 4.8.2006 г., стр. 29.

Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 година относно информацията за платеца, придружаваща парични преводи, ОВ L 345, 8.12.2006 г., стр. 1.

Регламент (ЕО) № 1889/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността, ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 9.

Предотвратяване на измамите и фалшифицирането

Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета от 28 май 2001 година относно борбата с измамата и подправянето на платежни средства, различни от парите в брой, ОВ L 149, 2.6.2001 г., стр. 1.

Регламент (ЕО) № 2182/2004 на Съвета от 6 декември 2004 година относно медалите и символите, подобни на евро-монети, ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 1.

изменен с:

Регламент (ЕО) № 46/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2182/2004 относно медалите и символите, подобни на евромонети, ОВ L 17, 22.1.2009 г., стр. 5.

Регламент (ЕО) № 1338/2001 на Съвета от 28 юни 2001 година за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране, ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 6.

изменен с:

Регламент (ЕО) № 44/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1338/2001 за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране, ОВ L 17, 22.1.2009 г., стр. 1.

Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета от 29 май 2000 година за повишаване на защитата чрез наказателни и други санкции срещу подправянето във връзка с въвеждането на еврото, ОВ L 140, 14.6.2000 г., стр. 1.

изменено с:

Рамково решение 2001/888/ПВР на Съвета от 6 декември 2001 година за изменение на Рамково решение 2000/383/ПВР за повишаване на защитата чрез наказателни и други санкции срещу подправянето във връзка с въвеждането на еврото, ОВ L 329, 14.12.2001 г., стр. 3.

Решение 2001/887/ПВР на Съвета от 6 декември 2001 година за защита на еврото срещу подправяне, ОВ L 329, 14.12.2001 г., стр. 1.

Решение 2009/371/ПВР на Съвета от 6 април 2009 година за създаване на Европейска полицейска служба (Европол), ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37.

Решение 2001/923/ЕО на Съвета от 17 декември 2001 година за създаване на програма за обмен, помощ и обучение за защита на еврото срещу фалшифициране (програма „Перикъл“), ОВ L 339, 21.12.2001 г., стр. 50.

изменено с:

Решение 2006/75/ЕО на Съвета от 30 януари 2006 година за изменение и разширяване на Решение 2001/923/ЕО за създаване на програма за обмен, помощ и обучение за защита на еврото срещу фалшифициране (програма „Перикъл“), ОВ L 36, 8.2.2006 г., стр. 40.

Решение 2006/849/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година за изменение и удължаване на срока на Решение 2001/923/ЕО за създаване на програма за обмен, помощ и обучение за защита на еврото срещу фалшифициране (програма „Перикъл“), ОВ L 330, 28.11.2006 г., стр. 28.

Законодателство в областта на банковото дело и финансите

Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 година относно схемите за обезщетение на инвеститорите, ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22.
